

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

צריך כאו"א מישראל לעשות כל התלוי בו
לנצל זמן סגולה זה להביא את הגאולה
האמיתית והשלימה כפשוטה ממש

ראה עמוד 9

ערב שבת קודש פ' וארא, ג' שבט
ה'י' תהא שנת אראנו סגולות

שמו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד

ב"ד יהודא לייב ע"ה

שגלוב

נאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ

ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ

ת. נ. צ. ב. ה.

*

ולזכות

זוגתו הרבנית מארייאשא שתליט"א

לאריכות ימים ושנים טובות ומתוך בריאות הנכונה

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

הוראות מיוחדות בהכנסנו אל השבוע שלפני יו"ד שבט / משיחת ג' שבט ה'תשנ"ב

8 זמן הגאולה

הגאולה ישנה כבר עתה / הזמן הנוכחי באור הגאולה

10 "ולעבדו שכם אחד"

מעין ודוגמת הברור דלעתיד-לבוא / הצורך והאופן לפעול על אומות-העולם

11 יומן תש"מ - פרסום ראשון

חלק ט"ז מתוך "יומן תש"מ" / מעש"ק פ' וארא - עד עש"ק פ' בא

14 אגרות קודש - פרסום ראשון

לקט אגרות קודש מכ"ק אד"ש / מתאריכים הסמוכים לימים אלו

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: (718) 778-6670

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1, קרית-שמואל; מיקוד: 26385 • טלפקס: (04) 873-0823

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

ב"ה. כ"ח טבת תש"כ

ברוקלין

שלום וברכה!

במענה למכתבו מכ"ד טבת, יום ההילולא של רבינו הזקן בעל התניא = פוסק
בנסתר דתורה = והשו"ע = פוסק בנגלה דתורה - בו שואל אורות סדר בלימוד תורת
החסידות, אשר התחיל בספר תניא קדישא.

ומהנכון שימשיך בזה. אבל סדר הלימוד המתאים הוא בשבילו להתחיל באגרת
התשובה, ואחרי זה שער היהוד והאמונה, ואח"כ חלק א' דתניא.

ובהנוגע לשיעורי הת"ת.

צדק האומר לו, שאין זה עול. ואדרבה - צנור וכלים הם וסגולה לכמה ענינים, ע"פ
מה ששמענו כ"פ מכ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע. ואף, שככל מנהג ישראל
צ"ל הקבלה, בלי נדר, אבל בכ"א בפועל לא יחסה, ואין לך דבר העומד בפני הרצון,
ובפרט בענין נעים כהאמור.

בטח יודע ונוהג ככה להפריש לצדקה פרוטות אהדות בכל יום הול קודם תפלת
הבוקר.

בברכה לבשו"ט בכל האמור - בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

יש לך שמחה במשפחה?

יום הולדת, ברית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות לתת הקדשה ב"יחי המלך"!

גם מתנה מקורית, גם הפצה בקנה מידה עולמי

וגם, והוא העיקר, עי"ז תקרב ותחיש את התגלותו של הרבי מה"מ

כדאי לדעת: ניתן לחלק את ה"יחי המלך" כתשורה בשמחות

בתוספת כיתוב על הכריכה הקדמית והאחורית

בארה"ב: (718) 778-6670

בארה"ק: (04) 873-0823

התקשר עכשיו:

לפנינו ב' אג"ק
מכ"ק אד"ש מה"מ
מתאריכים דימים אלו
(שככל הידוע לא פורסמו עד עתה)

ב"ה. כ"ז טבת תש"כ

ברוקלין

מחות' הרה"ח אי"א עוסק בצ"צ
ענף עץ אבות מודה' שניאור זלמן שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מכ"א טבת, לאחרי הפסק הכי ארוך, ונעם לי לקרות בסיומו ובהותם שלו, מהטבת הבריאות, ויהי רצון אשר תהי' הרפור"ש ועד שתחזור וזגתו תחי' וגם הוא לאיתנם.

במ"ש אודות הדפסת השו"ת וכו' = מצורף בזה תקציב = ההוצאות הכרוכות בדבר = שאפילו אם ימצאו קופה, שתוצאה להשתתף בהלק ההוצאות, מובן שצריכה להיות השתתפות לפי ערך, ז. א. אשר רוב הסכום יבוא ממקום אחר וכו'. ובמ"ש אשר תקותו שלא יהי' הפסד, צ"ע בזה, כי אף שבודאי אין בזה הפסד ברוחניות, אבל כפי הידוע לקה"ת בהנוגע להפצת ספרים (באופן של מכירה ולא של מתנה), הרי זה מתארך עדן ועדנים וכו'. ואפילו כשהמדובר בספרי דרוש, שזהו מענינים העיקרים בארצוה"ב, עאכ"כ בהנוגע להנ"ל.

התקציב האמור הוא באם ידפיסו אלף טופסים שזהו המינימום שכדאי להדפיס נכי באם מספר הטופסים יהי' פחות מהנ"ל, יעלה מהיר טופס - שלא בערך המהירים אשר בשוק הספרים].

ובהתקרבנו לחדש שבט שבעשירי בו הוא יום הילולא של כ"ק מו"ח אדמו"ר צוקללה"ה נבג"מ זי"ע, יהי' רצון שיזכה כאו"א מאתנו, למלאות התפקיד דהפצת המעינות, אשר ע"ז מסר נפשו בעל ההילולא, ויקיים היעוד אשר באגה"ק של הבעש"ט, שכשיפוצו מעינותיו הוצה קאתי מר דא מלכא משיחא, והקיצו ורננו שוכני עפר וכו'.

בכבוד וברכה לבשו"ט. הי"ק.

הוראות מיוחדות בהכנסנו אל השבוע שלפני יו"ד שבט

כל אחד ואחד יקבל על עצמו החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא, שהלימוד יהי' באופן כזה, שבו ועל-ידו תתמלא המניעה והעיכוב שהיתה אצל נשיא דורנו ● סידור התוועדויות ביום ההילולא בעתם ובזמנם, ובמקום המתאים לזה, וכמו-כן סידור התוועדויות בתור הקדמה ליום ההילולא, ובפרט בשבת שלפני יום ההילולא, ועד"ז בשבת שלאחריו ● ועוד והוא העיקר - שהעבודה בכל ענינים אלו תהי' דוקא מתוך שמחה ● משיחת יום ד', ג' שבט ה'תשנ"ב - לאחר תפלת מנחה - בלתי מוגה

ובפרט כשמדובר ביום ההילולא של נשיא-הדור, אשר "הנשיא הוא הכל"², וכמדובר כמה פעמים בביאור ב' הפירושים שבו, החל מהפ' הפשוט ש"הנשיא הוא הכל" - להיותו כולל את כל אנשי דורו.

דהנה "נשיא" הוא ראשי-תיבות "ניצוצו של יעקב אבינו"³, והיינו, שבדיוק כמו שנשמט יעקב אבינו כללה את כל נשמות ישראל⁴, כמו-כן הוא בנשיא הדור, שהוא כולל את נשמות כל הדורות כולם, הן הדורות שהיו בעבר, והן הדורות העתידים לבוא, ועל אחת כמה וכמה - את הנשמות שבדורו, הנשמות שנמצאות עתה באופן דנשמה חי' ובריאה בגוף חי ובריא.

א. נמצאים אנו עתה ביום השלישי בשבט, בו נכנסים אל התחלת השבוע דיום ההילולא של נשיא דורנו ביו"ד שבט.

וכמדובר כמה פעמים בענינים אלו, שמכיון שנכנסנו כבר אל תוך השבוע דיום ההילולא - מתחילה ג"כ העבודה בכל הענינים השייכים לזה.

ובעבודה זו מיתוסף עתה במיוחד, כיון שזוהי "פתיחה" של דבר חדש (שכן, ביום הקודם לא נדרשה עדיין עבודת ההכנה הנדרשת בשבוע דיום ההילולא) והרי בכל ענין של "פתיחה" יש צורך בהשתדלות מיוחדת¹.

(1) ראה סה"מ תרע"ח ע' רפג. ובכ"מ.
(2) פרש"י חוקת כא, כא.
(3) מגלה עמוקות אופן פד. קה"י (לבמח"ס מלא

(4) ראה תניא אגה"ק ס"ז.
(5) ראה תניא אגה"ק ס"ז.
(6) ראה תניא אגה"ק ס"ז.

10:20. וַיֵּלֶךְ אֲדֹנָי מִבֵּיתוֹ בַּשָּׂעָה הַשְּׁבִיעִית.

לפני תפלת מנחה נכנס חתן לגייע התחתון כדי לקבל סידור מ"כ אד"ש.

לתפלת מנחה נכנס כ"ק אד"ש בשעה 3:40 וחילק לילדים צדקה. כשיצא בירך כ"ק אד"ש נוסע בנסיעה טובה ובשמיעת בשורות טובות.

לתפלת ערבית נכנס כ"ק אד"ש בשעה 6:45.

בשעות הערב הגיע קבוצה נוספת של אורחים מארץ הקודש ליו"ד שבט.

בימים אלו מכינים לדפוס את סה"מ אעת"ר וכתבו על עמוד השער "שנת השלושים לנשיאות כ"ק אד"ש" (תמורת שנת המאה להולדת כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ) וכתב כ"ק אד"ש: "הייז שייך ללקו"ש", ומאו החלו להדפיס בלקו"ש ע"ד שנת השלושים כו'.

10:20. וַיֵּלֶךְ אֲדֹנָי מִבֵּיתוֹ בַּשָּׂעָה הַשְּׁבִיעִית. לקריאת התורה יצא כ"ק אד"ש והשתתפו בה קהל גדול של אורחים אשר מילאו את ה"זאלי", ועשרות אנשים בירכו ברכת "הגומל", ביניהם קבוצה גדולה מברזיל.

בשעה 11:20 יצא כ"ק אד"ש כדי לנסוע למקוה ובדרכו פגש בכניסה של 770 את מר רוזן מברזיל (חבר עירי באולו), ושאל כ"ק אד"ש לשלומו ולשלום משפחתו, וכן ע"ד ענינים בעירו.

בשעה 2:30 נסע כ"ק אד"ש לאוהל, חזר בשעה 6:10, נכנס לחדרו ויצא מיד לתפלת מנחה.

אחרי תפלת מנחה נכנסו לגייע התחתון הר"ח גליצנשטיין והר"א ש"ט, ומסרו לכ"ק אד"ש מתנה - 11 ספרים כתי"ק מאדמו"ר הצ"צ ואדמו"ר המהר"ש שהוציאו מהספרי"ה הלאומית בירושלים.

בשעה 6:50 יצא כ"ק אד"ש לתפלת ערבית. אחרי התפלה נכנסו לכ"ק אד"ש רח"ג וראש"ט עם משפחותיהם וכ"ק אד"ש בירכם: כמו שזה הי' ענין של פדיון שבויים, כן נזכה בקרוב לפדיון שבויים של הפרט והכלל בגאולה האמיתית והשלימה. אח"כ אמר: "א' פרייליכען שבת און א' פרייליכען המשך". כ"ק אד"ש נתן לכ"א מהם \$5 ו-5 לירות ישראליות, וכן \$5 עבור העו"ד שעסק בזה.

וממילא מובן, שאצלם מודגשת במיוחד ביתר שאת ויתר עוז - ההשתדלות המיוחדת (וביתר שאת ויתר עוז) שצריכה להיות בפתיחת הדבר, פתיחת השבוע דיום ההילולא של נשיא הדור, כיון שאז מתחילה הוספה בעבודה - ביתר שאת וביתר עוז!

ב. ויש לקשר זה עם פרשת השבוע "בא אל פרעה":

"פרעה" מורה על הגילוי באופן "דאטפריעו ואתגליין מיני' כל נהורין"⁵. ותוכן הציווי "בא אל פרעה" הוא, כדאיתא בזהר⁶, שהקב"ה ציוה למשה רבינו שיבא ויכנס ("דעייל לי' קב"ה") אל תוך הגילוי ד"פרעה".

והנה, ע"י שענין זה הי' במשה רבינו בפשטות - נעשה על-דרך-זה גם בכאו"א מישראל, ע"י הבחי' "משה" שישנה בכל יהודי⁷, ובאופן שהיא פועלת פעולתה במחשבה דבור ומעשה, כמדובר בארוכה.

וענין זה (הגילוי ד"כל נהורין" בכל בני ישראל) הוא בהדגשה יתירה בענינו, כשמדובר בענין כללי על כל הדורות כולם [ובמיוחד בעמדתנו בשנה כללית] - יום ההילולא דנשיא הדור:

תוכן הענין ד"ארצי"ט" הוא, שאז נעשית עליית הנשמה מדרגה לדרגה, אלא שעלי' זו היא באופן דאין-ערוך⁸.

וכמובן גם מהענין דאמירת קדיש, ב"ארצי"ט", שלאחרי אמירת הקדיש במשך י"א חדשים, אשר כל קדיש ענינו הוא עליית

הנשמה⁹, הנה אמירת הקדיש ביום ה"ארצי"ט" (הבא לאחרי ההפסק באמירת קדיש) פועלת עליית הנשמה ביתר שאת ויתר עוז לגבי כל העליות שלפני זה. ומזה מובן גם בנוגע לאמירת הקדיש בכל שנה ושנה בהגיע יום ה"ארצי"ט" - שאז נפעלת עלי' שלא-בערך לכל העליות שהיו עד אז.

ומכיון שמדובר ביום ההילולא של נשיא, ש"הנשיא הוא הכל" - הרי ה"אתפריעו... כל נהורין" שנעשה בקשר עם יום ההילולא שלו (העלי' באופן דאין-ערוך) שייך לכאו"א מאנשי הדור, ע"ד הענין ד"בא אל פרעה" שנעשה בכאו"א מישראל מצד בחי' "משה" שבקרבו.

ג. והוספה יתירה בזה - מצד השייכות המיוחדת דהנשיא בעל ההילולא עם גאולת כלל ישראל, כמודגש בשמו אשר יקראו לו בלשון הקודש ("הוא שמו"¹⁰) - יוסף, שקשור עם היעוד¹¹ "יוסיף אדני-שנית ידו גו' יקבץ מארבע כנפות הארץ" את כל בני ישראל, אנשים נשים וטף הנמצאים עתה בחיים, וביחד עמם - כל בני ישראל בכל הדורות, הן הדורות שעברו, והן הדורות העתידים לבוא.

וכל ענינים אלה נעשים באופן ד"יצחק" על-שם "כל השומע יצחק לי"¹², באופן של "שמחה".

וגם זה קשור במיוחד עם הגאולה העתידה כמ"ש¹³ "אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה", הקשור ג"כ עם "יצחק" כדמצינו בתהלים

(10) בראשית ב, יט. ב"ר פי"ז, ד. של"ה יד, א. אר"ת לה"מ ד, סע"ב ואילך. ועוד.
(11) ישעי' יא, יא. וראה שמו"ד פ"א, ה.
(12) וירא כא, ו.
(13) תהלים ככו, ב. ברכות לא, א.

(5) זח"א רי, א.
(6) ח"ב לד, א.
(7) ראה תניא רפמ"ב.
(8) ראה גם לקו"ש חכ"ז ע' 329 ובהערה 15 שם.
(9) ראה שער הכוונות ענין הקדיש. ועוד (נסמנו בלקו"ש שם).

בידך להקדיש מדור שלם לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 778-6670 (718). ארץ הקודש - 0823-873 (04)

זה קשור עם המרכבה – פנימיות התורה, ענין של ראיית אלוקות במוחש, ושעוד קודם יו"ד שבת יבוא משיח צדקנו, והדיבור אודותיו אינו סותר ל"היסח הדעת" כי הוא מצד האמונה ולא ה"דעת" – שכל, וכיון שאנו דור האחרון בגלות ובמילא דור הראשון של הגאולה – יה"ר שתבוא בקרוב ממש.

כ"ק אדי"ש צוה לנגן "לכתחילה אריבער" (ורמז בתנועה הידועה לחזור מסי' פעמים), אח"כ החל לנגן "ניעט ניעט ניעט ניעקאווא", והזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה. אחרי תפלת מנחה החל שוב לנגן "ניעט ניעט".

ההתוועדות הסתיימה בשעה 4:45.

בשעה 6:45 התפלל כ"ק אדי"ש תפלת ערבית, ואח"כ נסע לביתו.

10:15. לתפלת מנחה לא יצא היום כ"ק אדי"ש (זו הפעם השלישית בשנה זו).

בשעה 6:20 נסע כ"ק אדי"ש לביתו, חזר ב-6:45 ולאחרי כעשר דקות נכנס לתפלת ערבית. בשעה 7:45 נסע כ"ק אדי"ש לביתו.

10:10. כ"ק אדי"ש הגיע מביתו בשעה 10:10. בעת שנכנס לקריה"ת חילק כ"ק אדי"ש צדקה. בסיום קריה"ת עשה ר"ד רסקין "מי שברך" לחולה ואמר את שמה . . בת זכיה (בכ"ף דגושה) וכ"ק אדי"ש תיקן והורה לעשות שוב "מי שברך" ולומר זכיה (בכ"ף רפה), והוסיף שמתמא זו ממשפחת . . ושמה של האמא הוא זכיה (בכ"ף רפה).

בשעה 3:30 נכנס כ"ק אדי"ש לתפלת מנחה, וחילק צדקה לילדים. אח"כ נסע לביתו וחזר בשעה 6:35. כשיצא כ"ק אדי"ש מהמכונת דיבר כמה מילים עם ר"י קרינסקי.

לתפלת ערבית נכנס כ"ק אדי"ש בשעה 6:50 ואיחל מז"ט להורי חתן. בשעה 11:30 נסע כ"ק אדי"ש לביתו.

10:30. כ"ק אדי"ש הגיע מביתו בשעה 10:30. לפני תפלת מנחה נכנסו לגי"ע התחתון משפחות חתן וכלה כדי לקבל את ברכת כ"ק אדי"ש, והחתן לקבל סידור.

בשעה 3:30 יצא כ"ק אדי"ש לתפלת מנחה, חילק צדקה לילדים שעמדו בדרכו ונכנס ל"יזאלי". הרי חדקוב לא הספיק לסגור את הדלת ולפתע נכנס ילד קטן, נגש לכ"ק אדי"ש וביקש מטבע לצדקה וכ"ק אדי"ש נתן לו. הילד לא הרפה וביקש גם בשביל אחיו, כ"ק אדי"ש חיך חיוך רחב ונתן לו גם עבור אחיו.

למעריב נכנס כ"ק אדי"ש בשעה 6:50, ובשעה 8:00 נסע לביתו. אח"כ חזר ובשעה 11:55 נסע לביתו. כשיצא בדרך אורח לשלום.

(בקאפיטל הידוע¹⁴) שהשם "יצחק" נכתב בגלוי בשי"ן, "ישחק".

[וכמדובר כמה פעמים, אודות הקשר של כל הענינים עם נשיא-הדור, ובמיוחד בעניני התורה שבדור זה, ובענינים אלו].

ד. בהנהגה זו מיתוסף עוד יותר מצד הידיעה שענינו והנהגתו של נשיא דורנו היתה באופן של שמחה.

דנהג בענין זה מצינו חילוקים (גם) בהנהגות הנשיאים, נשיאי חב"ד (בדוגמת מה שמצינו בנוגע לאבות) - שהיו נשיאים שעיקר ענינם והנהגתם ה' באופן דשמחה, והיו נשיאים שענינם העיקרי ה' באחד משאר (שני) הקוים;

בנוגע לנשיא דורנו מצינו, שהנהגתו היתה דוקא באופן של שמחה!

הפלא שבדבר יגדל עוד יותר – בהתחשב עם העובדה שבפשטות הוא ה' בעל-יסורים גשמיים, ונוסף לזה – בעל-יסורים שפעלו והשפיעו גם על הענינים הרוחניים שלו.

וכמדובר בזה כמה פעמים¹⁵, שהרופא שלו בא אליו בטענה – היתכן?! הרי הוא זה שמדבר אודות הענין דהפצת היהדות והתורה, וממילא מובן שלכל-לראש נדרש שתה' לו האפשרות לפעול בהפצת התורה והיהדות במלוא ההיקף, "מיט'ן גאנצען פארנעם", ואם-כן צריך שיה' ביכלתו להיות מושל ושולט בכח הדיבור שלו, היינו, לא רק שלא יהיו בזה מניעות ועיכובים בערך לשאר בני-אדם, אלא אדרבה – אצלו צריך להיות ענין זה ביתר שאת ויתר עוז לגבי שאר בני-אדם;

ולמרות זאת – רואים אצלו בדיוק להיפך – שיסורי הגוף שלו היו קשורים גם עם כך, שהם פגעו ("אנגערירט") בכח הדיבור שלו בגשמיות; ובפשטות ג"כ – בעניני הדיבור במאמרי חסידות וכיו"ב, שבפשטות ובגלוי הם לא היו כפי שהי' צריך להיות.

– אי אפשר לומר "כפי שהי' צריך להיות" כשמדברים על הקב"ה והנהגתו בעולמו; אלא הכוונה היא – למה "שהי' צריך להיות" על-פי הבנת שכלו של בן-אדם. ובפרט על-פי הכלל שהנהגת הקב"ה עם בריותיו היא באופן ד"איני מבקש לפי כחי אלא לפי כחן"¹⁶, שמזה מובן, שענין זה ניתן להבנת השכל אנושי של כאו"א מישראל "לפי כחן", אשר על-אף שהמדובר הוא אודות השכל דנפש האלקית, הרי זה דוקא כפי שהנפש האלקית (ושכלה) קשורה עם (ומתלבשת ב)הנפש-הבהמית, ועם כל העולם. –

וזו היתה, כמזכר, טענת הרופא של נשיא דורנו (שהי' פרופסור, שזוהי מעלה עליונה בענין הרפואה) – היתכן שיסוריו מתבטאים דוקא בכך, שאינו יכול להביא את שליחותו לפועל כפי שהוא הי' רוצה!

ונוסף לזה – כפי שהי' צריך להיות על-פי התורה!

וכמדובר כמה פעמים, על-פי מה שמצינו עד"ו במשה רבינו:

כאשר משה רבינו טען להקב"ה "שלח נא ביד תשלח" ¹⁷ "כי כבד פה וכבד לשון אנכי" ¹⁸ ו"הן אני ערל שפתים" ¹⁹, "הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל

(17) שמות ד, יג.

(18) שם, יו"ד.

(19) וארא ו, ל.

(14) קה, ט.

(15) ראה שיחות קודש תשל"ל (הוצאת תשמ"ו) ח"א ע' 455. התוועדות תשמ"ה ח"א ע' 382.

(16) במדב"ר פ"ב, ג. תנחומא נשא יא.

לפניכם פרק ט"ז מ"יומן תש"מ" מש"ק פ' וארא, ר"ח שבט - עד עש"ק פ' בא

היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע

[תודתינו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסום יומן זה ע"ג גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

יום שבת קודש פ' וארא, ר"ח שבט: כ"ק אדי"ש הגיע מביתו בשעה 9:35 והודיע למזכיר הריליג שאחר-הצהריים תהי' התוועדות.

בשעה 10:00 נכנס כ"ק אדי"ש לתפלת שחרית. כשהוציאו את הסי"ת של משיח הביט כ"ק אדי"ש על הסי"ת עד לאחר שברך הכהן.

בשעה 1:30 נכנס כ"ק אדי"ש להתוועדות, ופתח בשיחה אי על המעלה דר"ח שבט ביחוד בדורות האחרונים, וההוראה בנוגע להפצת המעיינות חוצה, וביאר את השאלה הידועה: כיצד ניתן להפיץ רזין דרזין דאורייתא בראש כל חוצות, בהקדים ביאור בסיפור הגמ' על אותו היום שתרגמו לתלמי המלך את התורה ליונית "והי' היום קשה לישראל כיום שנעשה העגלי". וביאר כ"ק אדי"ש באריכות רבה מדוע דוקא "כיום שנעשה העגלי" (נדפס בלקו"ש חכ"ד ע' 1 ואילך).

אח"כ צוה כ"ק אדי"ש לנגן ואמר מאמר ד"ה כי כאשר השמים החדשים גוי.

שיחה בי גוי - ביאור בפרש"י, וכן המשיך הביאור בפרש"י מההתוועדות הקודמת. ובסיומם אמר כ"ק אדי"ש ששנה זו היא "ויהי בשלושים שנה" מאז יו"ד שבט תשי"י, והרי-

(* וזאת למודעי: עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

בתוך היומן מובאות נקודות קצרות מתוכן שיחותיו של כ"ק אד"ש בתרגום חפשי ללה"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה.

היתה מניעה בהתפשטות דברי החסידות שלו בדיבור, ועד כדי כך, שע"ז נפגעה ("האָט עס אָנגערירט") גם התפשטות דברי החסידות שלו שבכתב.

וכפי הנראה בפשטות בשכל בני-אדם (כנ"ל) שהתפשטות דברי החסידות שלו שהיתה בפועל איננה מגעת להתפשטות שהיתה - באם אמירת החסידות היתה בדיבור בפשטות, שכן אז, בטח היתה נערכת "חזרה" בדיבור על הדברים שנאמרו, ועד לאופן דמעשה - כתב, ועאכו"כ בנוגע למחשבה.

אשר לכן כאמור, המעשה הוא העיקר - שכל אחד יקבל על עצמו החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא, נוסף על העיקר המדובר - סידור התוועדויות בקשר ליום ההילולא.

1. ועוד והוא העיקר - שהעבודה בכל ענינים אלו תהי' דוקא מתוך שמחה, כמו שעבודתו של נשיא דורנו היתה בפשטות - למרות היותו בעל-יסורים - מתוך שמחה דוקא!

כלומר, אע"פ שכל אחד מאתנו צריך להיות בריא בגשמיות, כציווי התורה "ונשמרתם מאד לנפשותיכם"²⁴, הרי סובלים אנו מיסורי הגלות. וזוהי ההוראה האמורה - שמבלי הבט על יסורי הגלות תובע הקב"ה ש"עבודת הוי"ו תהי' דוקא מתוך שמחה וטוב לבב!!

ועאכו"כ - כשמתקרבים עוד יותר אל הגאולה האמיתית והשלימה!

ובמיוחד ע"י הפעולות האמורות, וע"י

שפתים"²⁰ [בדוגמת העיכוב בעיני הדיבור שהי' אצל נשיא דורנו, שהי' גם בנוגע לאמירת מאמרי חסידות וכיו"ב, ענינים רוחניים] - נתקבל מיד המענה והעצה לכך: ש"אהרן אחיך . . הוא יהי' לך לפה"²¹, היינו, שענינו של אהרן הי' למסור ולהעביר את דברי משה רבינו בדיבור ממש, דיבור הקשור עם האיברים הגשמיים [כפי שהם קשורים עם הדיבור, וביחד עם זה - נשארים בגשמיותם] שמזה מובן - שטענה זו היא טענה צודקת על-פי תורה!...

ולמרות כל האמור - היותו בעל-יסורים בגשמיות, שפעלו מניעות ועיכובים גם בדוחניות - היתה הנהגתו של נשיא דורנו דוקא באופן של שמחה!!

ה. והנה, מכל ענין צריכים ללמוד הוראה בנוגע למעשה בפועל - והוא העיקר²².

ובנוגע לעניינו:

כיון שנכנסנו כבר אל השבוע שלפני יו"ד שבט,

הנה בנוסף על ההכנה הקשורה עם ענינים כלליים, דהיינו, סידור התוועדויות ביום ההילולא בעתם ובזמנם, ובמקום המתאים לזה, וכמו-כן סידור התוועדויות בתוך הקדמה ליום ההילולא, ובפרט בשבת שלפני יום ההילולא, ועד"ז בשבת שלאחריו -

יקבל כל אחד ואחד על עצמו החלטה בעניני לימוד התורה של בעל ההילולא, שהלימוד יהי' באופן כזה, שבו ועל-ידו תתמלא המניעה והעיכוב שהיתה אצל נשיא דורנו (מאיזה טעם שיהי') שהרי לא נתנו לו את ה"ואהרן אחיך יהי' נביאך"²³, וממילא אכן

23 וארא ז, א.

24 ואתחנן ד, טו. וראה ברכות לב, סע"ב ובחז"א מהרש"א שם.

20 שם, יב.

21 שמות ד, יד-טז.

22 אבות פ"א מ"ז.

מעין ובדוגמת הבירור דלעת”ל

מכיון שנמצאים אנו בסוף זמן הגלות, בסמיכות לקיום היעוד “אז אהפוך אל עמים שפה ברורה גו’ לעבדו שכם אחד” – צריכים להשתדל לעסוק גם בבירור אומות העולם, ע”י ההשפעה על אומות העולם שיקיימו שבע מצוות בני נח “מפני שצוה בהן הקב”ה בתורה והודיענו על ידי משה רבינו”, **מעין ובדוגמת הבירור דלעת”ל**, כאשר יקויים היעוד “אז אהפוך אל עמים גו’ לעבדו שכם אחד”, “והיתה לה’ המלוכה”.

וכמדובר כמ”פ שבימינו אלו **נקל** לפעול זאת על אומות העולם – מכיון שבלאה”כ מקיימים קשרים עם אוה”ע בדרכי נועם וקירוב כו’ בנוגע לעניני מסחר וכיו”ב, ולכן נקל לפעול ולהשפיע עליהם לקיים שבע מצוות ב”נ על כל פרטיהם וסניפיהם, ועד – “לכוף”, כפי’ בדברים, בדרכי נועם ודרכי שלום, בהתאם לדרך התורה “דרכי’ דרכי נועם גו’”, ועד שהתורה עצמה (לא רק “דרכי”) “ניתנה לעשות שלום בעולם”.

כאשר נגשים לאינו-יהודי ומסבירים לו – בדרכי נועם – שהקב”ה דואג לטובתו האישית, ולכן שולח אותו (את היהודי שיש בו ניצוץ משה רבינו) למסור את הציווי שצוה למשה רבינו בהר סיני (ביחד עם נתינת התורה לבני”) שאומות העולם יקיימו שבע מצוות בני נח, ומסבירים לו את התועלת שבדבר בנוגע לישוב העולם – הרי בודאי שדברים אלו יפעלו פעולתן.

כאשר פונים אל הגוי בבקשת סיוע במשלוח נשק, הרי, לצערנו, לא תמיד מתקבלת בקשה זו... (ואין להאריך בדברי המצער כו’); משא”כ כאשר מדברים עמו אודות קיום שבע מצוות בני נח – בודאי שיצליחו לפעול עליו.

ובפרט – שחלק משבע מצוות בני נח מקובל ומוכרח גם ע”פ חוקי המדינה, כמו שפיכות דמים וגזילה, וכן בנוגע לקבלת מלכותו של בורא העולם – שלילת הענין דע”ז [משא”כ בנוגע לענין השיתוף שבזה ישנה שקו”ט אם בני נח הוזהרו על השיתוף (נסמן בד”ה מים רבים תשי”ז פ”ג)] שכל ענינים אלו – “הדעת נוטה להן” (רמב”ם הל’ מלכים רפ”ט).

זאת ועוד: כאשר הגוי רואה שהיהודי מתעניין ודואג לטובתו כו’, הרי זה פועל עליו יחס של כבוד והערצה כלפי היהודי, וענין זה בא לידי ביטוי גם בכך שהגוי יסייע לו בעניניו הגשמיים. וכמובן – שכל זה בהוספה על **עיקר הענין** שבכך מקיימים את ציווי הקב”ה.

. . וכאמור – שע”ז פועלים שהעולם כולו יהי’ במצב של מנוחה ושלום, “לשבת יצרה”.

וע”ז זוכים לענין ד”מלכים אומניך ושרותיהם מניקותיך” עוד בזמן הגלות – באופן ד”טועמי’ חיים זכו” בערב הגאולה, כמסופר בגמרא (זבחים יט, רע”א) – “מעשה רב”,

ובקרוב ממש זוכים לקיום היעוד “אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה’ לעבדו שכם אחד” (**כפס”ד** הרמב”ם בסיום הל’ מלכים) – בגאולה האמיתית והשלימה. (משיחת ש”פ יתרו ה’תשד”מ – בלתי מוגה)

(* מדור זה נפתח בעקבות ההתעוררות הגדולה לאחרונה בענין ז’ מצוות בני נח. המו”ל.

ההחלטות טובות בזה – שע”ז מקדימים ומזרזים, ומביאים בפשטות, כלשון הידוע²⁵ **“להביא לימות המשיח”** – שב”מות המשיח” מתקיים ה”יקרא הוי’ **לאור יום**”²⁶ ממש, וממילא מתחילים מיד **להאיר בגלוי** כל הענינים האמורים!

וממילא ממשכים מפרשת “בא אל פרעה” – בפרשת “בשלח פרעה את העם” ובפרשיות שלאחרי זה, הקשורות עם שירת הים ועם מתן-תורה – כפי שיהיו בגאולה האמיתית והשלימה.

ז. והעיקר הוא, כאמור, שמתוך שמחה וטוב לבב יוסיפו עוד יותר בהחלטות טובות בכל האמור, ועוד ועיקר – בקיום ההחלטות במעשה בפועל, וממילא נזכה לעוד לפני סיום פרשת בא (ועאכו”כ לפני התחלת הפרשיות הבאות לאחר) – יהי’ כבר הענין דקריעת ים-סוף כפי שיהי’ בגאולה העתידה שהרי “כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות”²⁷, ואדרבה – קריעת ובקיעת הנהר והים כפי שתהי’ לעת”ל באופן נעלה יותר מביציאת מצרים כמדובר כמה פעמים²⁸.

ובמיוחד ע”י שפועלים בכל הענינים תורה עבודה וגמילות-חסדים מתוך שמחה וטוב לבב דוקא, והרי שמחה פורצת גדר²⁹, כך שמוסיפים עוד יותר בכל הפעולות האמורות, וממילא – מזרזים ומקדימים עוד יותר את כל הענינים האמורים, ועד שלא נצטרך לחכות אפילו ליום החמישי בשבוע, אלא זוכים לכל זה עוד ביום הרביעי, שבו ניתלו המאורות – “שני המאורות הגדולים”³⁰, אלא שלאחר-מכן הם מתחלקים להמאור הגדול והמאור הקטן, כנגד תורה שכתב ותורה שבעל-פה³¹, ובאופן ששניהם מתאחדים יחדיו, ושניהם הם באופן דגולות.

ועוד והוא העיקר – שנזכה לגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש, וממילא נמשיך בהתוועדות בה נמצאים אנו עתה, ועאכו”כ בנוגע להתוועדויות שלאחר-מכן – באופן שנשיא דורנו בראשנו, הן באופן ד”יוסף” והן באופן ד”צחק”, ותיכף ומיד ממש.

[אח”כ חילק כ”ק אדמו”ר שליט”א לכאו”א מהנאספים שי’ ב’ שטרות של דולר לצדקה].

25 תרח”ץ ע’ קצח ואילך. ובכ”מ.

26 בראשית א, ה.

27 מיכה ז, טו.

28 ראה לקו”ת צו טז, ד ואילך. שער האמונה לאדהאמ”צ פ”ב ואילך. ד”ה והניף תרח”ץ (סה”מ סע”ב (משל”ה טז, סע”א).

29 נתבאר בסה”מ תרנ”ז ע’ רכד ואילך.

30 בראשית א, טז.

31 לקו”ת שה”ש יא, ד. אוה”ת בראשית יד, א. לו, סע”ב (משל”ה טז, סע”א).

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת **פאולין רות בת ר’ יצחק ע”ה** – נלב”ע ביום ב’ דחה”ש, ז’ סיון ה’תש”ס ולע”נ **אורי אהרן יואל בן יוסף ארי’ לייב** – נלב”ע ביום ב’ טבת ה’תשכ”ב ולזכות משפחתם שיחיו

הגאולה ישנה כבר עתה

כאשר יודעים שהגאולה, עד לדרגא הכי נעלית שבה, ישנה כבר עתה, והיא צריכה רק להתגלות בפועל, אזי הרבה יותר קל לעבור את כל ההעלמות והסתרים שבעוה"ז בכלל ובזמן הגלות בפרט, ובדורות האחרונים בפרטי פרטיות.

מלבד זאת, הרי ידוע שכל המניעות ועיכובים שישנם על עניני תומ"צ, אינם מציאות אמיתית ח"ו, אלא רק העלם והסתגר בכדי לגלות כחות פנימיים יותר (טיפערע כחות") בעבודת ה',

ויתירה מזו, מצד הגאולה, שבאמת לאמיתו הרי ישנה כבר עכשיו, הרי גם ההעלמות והסתרים כבר הוסרו עתה.

וכאשר יודעים שהם דמיון בלבד, ולא מתפעלים מהם אלא הולכים עם תוקף דקדושה, מתבטל ההעלם גם לעיני בשר, ונהי' "לטב עביד" ואזי גם זו לטובה¹.

(משיחת ש"פ וארא, מבה"ח שבט ה'תשי"ד - מוגה*, תרגום מאידית)

(1) ראה לקו"ש ח"ב ע' 393 ואילך. (* השיחה נדפסה בלקו"ש ח"א ע' 127. המו"ל.

הכנה הכי אחרונה וקץ הכי אחרון לגאולה

בעמדנו "בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באחד לחודש", "ראש' חודש" שכולל כל ימי החודש², וכולל ובפרט יום העשירי שבו (העשירי יהי' קודש) – **מכריז משה רבינו שבדורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ועד"ז ניצוץ משה שבכאו"א מישראל:**

"רב לכם שבת בהר הזה", "הרבה גדולה לכם ושכר . . קבלתם תורה כו"³, כבר נשלמו כל מעשינו ועבודתינו ובריבוי מופלג, ובאופן גלוי לעין כל, **"אלה הדברים"**, ולאידך, הענינים הבלתי-רצויים שהיו בעבר – שבודאי נתתקנו ע"י התשובה, ובפרט ע"י הפעולה ד"שאו את ראש בני ישראל" ע"י רבותינו נשיאינו (נשיא מלשון נשיאות) עד לנשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר⁴ – מזכירים ברמז בלבד, בשביל העילוי דאתהפכא.

ולכן – ממשיך משה רבינו שבדורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, בהכרזתו – **"פנו וסעו לכם גו' בואו ורשו את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם גו'"** – הכניסה לארץ בגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהי' שלימות הגילוי דבחי' אחד עשר⁵, "אנת הוא חד", ובלשון הכתוב

(1) ראה לקו"ת דרושי ר"ה נה, א ואילך. עט"ר שער ר"ה בתחלתו. ובכ"מ.
 (2) ובהדגשה יתירה – כשחל ביום השבת, ש"כל מלאכתך עשוי", כולל גם ה"מלאכה" דהתכללות והנהגת כל ימי החודש בר"ח (כשחל בשבת).
 (3) דברים א, ו ובפרש"י.
 (4) ומודגש בשמו (הראשון) – יוסף, ע"ש יוסף ה' לי בן אחר", שמ"אחר" נעשה "בן", ובפרט ש"אחר" שנאמר בכתוב (בדברי רחל) קאי על בנימין, היינו, "אחר" דקדושה, בערך יוסף, צדיק עליון, ובנימין צדיק תחתון (זח"א קנג, ב).
 (5) ועפ"י יומתק שההכרזה על זה היא "בארבעים שנה

בפרשת השבוע – **"והבאתי אתכם אל הארץ"**, לשון חמישית של גאולה, הקשור עם בחי' החמישית.

. . ובאותיות פשוטות – בנוגע למעשה בפועל:

במשך כל שנות הגלות האמינו ומאמינים כל בני" באמונה שלימה בביאת המשיח, ומצפים לביאתו, "אחכה לו בכל יום שיבוא"⁶.

וככל שמתארך גלות זה האחרון (גלות אדום) שנתארך ביותר וביותר – הרי, אע"פ שלא מבינים כלל וכלל הסיבה לאריכות הגלות⁷ עד היום הזה, לאחרי שכבר נתקיימו כל הסימנים דעקבות משיחא (בסיום מסכת סוטה וכיו"ב), וכבר בזמן הגמרא "כלו⁸ כל הקיצין"⁹, וכן הקיצים שנאמרו ע"י גדולי ישראל בדורות שלאח"ז¹⁰ – לא נגרע ח"ו בשלימות ותוקף האמונה דבני" בביאת המשיח. ואדרבה – אריכות הגלות מוסיפה בהצעקה "עד מתי", ובהתביעה כביכול להקב"ה "הצל לא הצלת את עמך", והבקשה והדרישה לגאול את בני" תיכף ומיד ממש.

ועאכו"כ בבוא זמן מיוחד ומסוגל ביותר וביותר לגאולה – "בארבעים שנה בעשתי עשר חודש גו'", ההכנה הכי אחרונה וקץ הכי אחרון להכניסה לארץ בגאולה האמיתית והשלימה – צריך כאו"א מישראל לעשות כל התלוי בו לנצל זמן סגולה זה להביא את הגאולה האמיתית והשלימה **כפשוטה ממש**¹¹, ע"י חיזוק האמונה בביאת המשיח, הצפוי' והבקשה ודרישה לביאתו, ועוד ועיקר ע"י ההוספה בעניני תומ"צ ובפרט בהפצת המעיינות חוצה, האנשים והנשים¹² והטף, כל אחד ואחת לפי ענינו.

(קטעים משיחת ש"פ וארא, ר"ח שבט, ה'תש"נ - מוגה)

בעשתי עשר חודש" – לרמז על גילוי בחי' "אחד עשר" בגאולה העתידה.
 ויש להוסיף ולהמתק עוד יותר – שהעבודה דדור התשיעי (לאחרי הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר) מתחילה (בעיקר) מהיום שלמחרת יום ההסתלקות (כי יום ההסתלקות עצמו שייך עדיין לתקופת חיותו בעלמא דין) – י"א שבט, יום אחד עשר לחודש אחד עשר. ודוגמתו בנוגע לשנים (ארבעים שנה) – שמתחיל (בעיקר) לאחרי סיום שנת ההסתלקות – בשנת תשי"א.
 ולהעיר שמצינו דוגמתו גם בהכניסה לארץ בפעם הראשונה – לאחרי הכרזת משה בר"ח שבט דשנת הארבעים "פנו וסעו לכם גו' בואו ורשו את הארץ" (שאלו זכו היתה גאולה נצחית) – "והעם עלו מן הירדן בעשור לחודש הראשון" (יהושע א, יא), ועפ"י, היום הראשון שבו מתחילה עיקר התקופה דהכניסה לארץ (שהרי היום שעלו מן הירדן שייך גם לתקופה שלפני"ז) הוא יום י"א לחודש הראשון.*
 (6) ראה לקו"ש ח"ג ע' 394 ואילך.
 (* להעיר משייכותו לחודש שבט - להדעות שמנין החדשים מכון למנין השבטים כסדרם בקרבנות הנשיאים (ראה לקו"ש ח"א ע' 316. ושי"נ).

(7) גם לאחרי כל הביאורים שבה, כידוע מאמרו של רבינו הזקן "להבין ענין גלות הזה שנתארך מאד" (מאמרי אדה"ז הקצרים ע' תנב ואילך. ושי"נ), וכיו"ב.
 (8) סנהדרין צז, ב.
 (9) וי"ל הפירוש ד'כלו" – גם מלשון כל ושלימות, שכל עניני העבודה הקשורים עם ה"קיצין" היו בשלימות, ואעפ"כ, עדיין לא בא.
 (10) ולדוגמא – במאמרו הידוע של רבינו הזקן ד"ה ואת האלף (מאמרי אדה"ז פרשיות ח"א ריש ע' תכא). ולהעיר גם מהמבואר במאמרו של רבינו הזקן בענין ריבוי והתאחרות הקיצים (מאמרי אדה"ז הקצרים ס"ע תקלט. ושי"נ).
 (11) כדברי אדמו"ר מהר"ש – בהמשך לדברי הצ"צ שה"קצין" שנזכר במאמר הנ"ל נתקיים ע"י הדפסת ה"לקוטי תורה" – שצריכים ביאת המשיח כפשוטו ממש (לקו"ש ח"ו ע' 80 הערה 70. ועוד).
 (12) והדגשה יתירה בנוגע לנשי ישראל – כמארז"ל (סוטה יא, ב) "בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים", וע"פ מ"ש בכתבי האריז"ל (ל"ת וסה"ל שמות ג, ד. ועוד) שדור האחרון של הגלות הוא גלגול של הדור שיצא ממצרים, מובן, שהגאולה האמיתית והשלימה תהי' בשכר נשים צדקניות שבדורנו.